

Rama IX Art Museum Foundation

liquid mind
 atjima jaroenchit
 the national gallery. may 4-30, 2002

SOL-0650-05-2002

B-CAT-2-0439

no. 1, 2, 3, 4, 5, 6

Rama IX Art Museum Foundation

the national gallery

chao-fa rd. phranakorn bangkok 10200 Thailand

tel : (66) 0-2282-2639, 0-2281-2224

open : wed-sun 9.00 am - 4.00 pm

Rama IX Art Museum Foundation

liquid mind
atjima jaroenchit
the national gallery. may 4-30, 2002

อัจฉิมา เจริญจิตร "ทะเลใจ" 4-30 พฤษภาคม 2545
พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หอศิลป์ ถนนเจ้าฟ้า กรุงเทพฯ
วันพุธถึงวันอาทิตย์ เวลา 9.00 - 16.00 น.

นักดาราศาสตร์และนักประพันธ์ย่อมมองและเห็นพระจันทร์ไปคนละแบบ เช่นเดียวกับนักชีววิทยาย่อมมองดอกกุหลาบแล้วเกิดความคิดและอารมณ์ความรู้สึก แตกต่างไปจากจิตรกรอย่างตรงกันข้าม มนุษย์เราแต่ละคนเกิดมาไม่เพียงแต่แตกต่างกันเฉพาะรูปร่างหน้าตาเท่านั้น แต่ความคิดอ่าน บุคลิกนิสัย รสนิยม ความชอบ ความถนัด ก็ล้วนแตกต่างกันไป เช่นบางคนมีธรรมชาตินิยม ละเอียดย่อน ช่างคิดช่างฝัน บางคนกลับชอบคิดเป็นเหตุเป็นผล มองอะไรเห็นเป็นกฎเป็นเกณฑ์เป็นต้น เมื่อโตขึ้นการเลือกเรียนไปในศาสตร์ที่ตัวเองถนัดและสนใจยิ่งฝึกฝนให้มีพื้นนิสัยแตกต่างกันยิ่งขึ้น สำหรับผู้ที่เกิดมาเป็นศิลปินจะเป็นคนที่มีความอ่อนไหว ช่างสังเกต มองเห็นและเข้าถึงความงามและความเป็นจริงของสรรพสิ่งในโลกซึ่งยิ่งกว่าและที่สำคัญคือเขามีทักษะความสามารถที่จะถ่ายทอดสิ่งที่ตัวเองเห็นและเข้าถึงออกมาเป็น ผลงานศิลปะสื่อไปถึงใจของผู้ดูได้

ผลงานจิตรกรรม "ชุดทะเลใจ" ของอัจจิมา เจริญจิตร นี่เป็นตัวอย่างได้อย่างเด่นชัด ทะเลใจของเธอไม่เหมือนทะเลจริงๆ ไม่เหมือนภาพถ่ายทะเลและไม่เหมือนภาพวาดทะเลของจิตรกรอื่นๆ เมื่อเรามองจิตรกรรมชุดนี้โดยภาพรวม จะเห็นเป็นท้องทะเลที่มีสีสันทันแสงเงา รูปลักษณ์ที่ก่อให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกต่างๆ กันไปในแต่ละรูปและมองเพียงผิวเผินก็ดูเหมือนทะเลทั่วไปที่เราเคยเห็นและรู้จัก แต่ถ้าดูให้เข้าถึงโดยปล่อยให้ใจสัมผัสกับภาษาของจิตรกรรมคือ เส้น สี แสงเงา และพื้นผิวที่อัจจิมาได้จัดระเบียบเรียบเรียงด้วยความชำนาญ

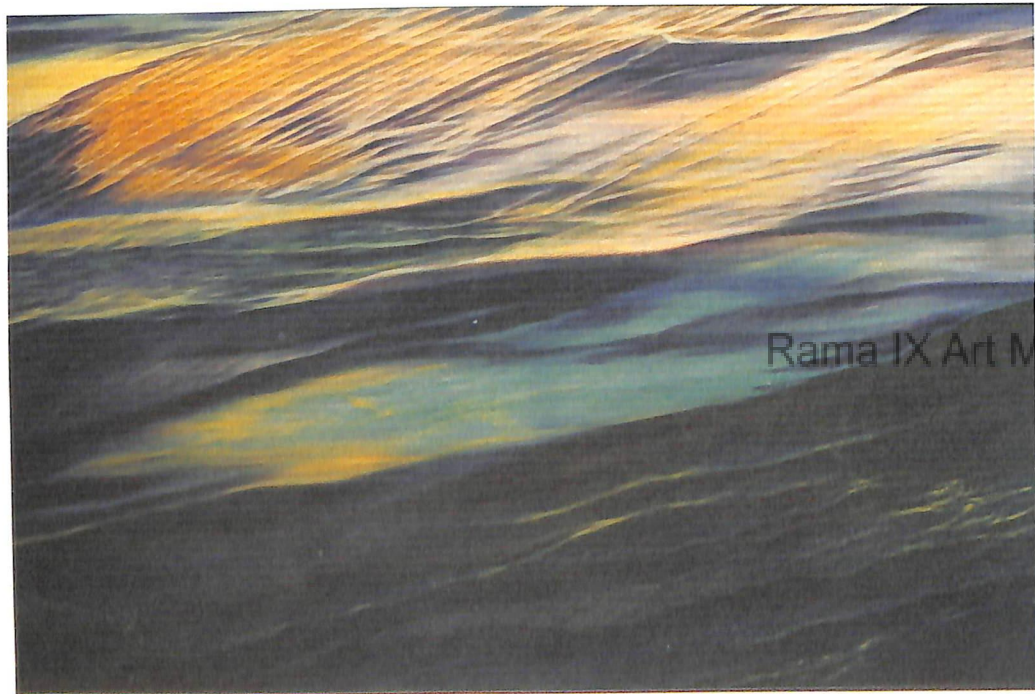
จนเกิดความประสานสัมพันธ์เป็นความงาม ที่ไม่ใช่เกิดจากการ เลียนแบบจำลองภาพสายน้ำ กระแสคลื่นให้เหมือนจริง แต่อัจจิมาได้อาศัยเทคนิควิธีการ เฉพาะตัวที่เธอค้นคว้าทดลองและพัฒนาจนสามารถรับใช้เรื่องราวของทะเล และยังตอบสนองต่อเนื้อหา คืออารมณ์ความรู้สึกภายใน เทคนิคนี้เกิดจากการเทสี แล้วปล่อยให้ซึมไหลไปในทิศทาง จังหวะและสัดส่วนที่วางแผนไว้ สีที่ไหลสร้างเส้นสายร่องรอยของ สายน้ำและเกลียวคลื่นได้อย่าง "เป็นจริง" มิใช่ดูเพียง "เหมือนจริง" ในจิตรกรทั่วไปใช้ เทคนิคธรรมดาของการระบายสีด้วยพู่กัน และด้วยเทคนิคที่พัฒนาจนมีลักษณะเฉพาะ สอดประสานกับรูปทรงและเนื้อหาที่เองที่ทำให้จิตรกรรมชุดนี้ "ทะเลใจ" มีปัจเจกลักษณ์โดดเด่นแตกต่างกับภาพทิวทัศน์ทะเลทั่วไป คุณค่าสำคัญในผลงานนอกจากความงามที่ล้าลึก สัมพันธ์กับความเป็นจริงที่เกิดจากการเข้าถึงแก่นแท้ของธรรมชาติของอัจจิมาแล้วคุณค่า ที่สำคัญอีกประการหนึ่งคืออารมณ์ความรู้สึกเสมือนใจที่สื่อออกมาได้อย่างชัดเจน หลากหลายยากที่จะอธิบายด้วยถ้อยคำ ถ้าจะลองอธิบายดูก็คงใช้คำแทนได้ไม่กี่คำ เช่น บางภาพดูสว่างสะอาดบริสุทธิ์แต่แฝงไว้ด้วยความหนักแน่นจริงจังและบางภาพก็ดูเข้มข้น ดุดันและลึกลับเป็นต้น แต่ทัศนศิลป์มีภาษาเฉพาะของตัวเองที่สามารถส่งกระแสคลื่น ผ่านตาไปกระทบใจของผู้ดูได้โดยตรง การเข้าถึงคุณค่าจึงไม่ใช่การอ่านจากภาษาของตัวอักษร เช่นเดียวกับความไพเราะของเพลงที่ผู้ฟังต้องรับรู้ด้วยหูและด้วยใจ ผ่านภาษาของดนตรีด้วยตัวเองเท่านั้น

เมื่อศิลปินจะสร้างสรรค์ผลงานศิลปะมีหลาย ๆ แนวทาง บ้างก็สนใจเกี่ยวกับวัสดุ สิ่งของ บ้างก็ปัญหาสังคม บ้างก็เป็นเนื้อหาของมนุษย์ธรรมดา หรือไม่ก็เป็นเนื้อหา จากธรรมชาติ แรงบันดาลใจเหล่านั้นล้วนมีอยู่และเป็นไปตลอดเวลา ทำให้เรา ศึกษา ค้นคว้า เจาะลึก หรือเฝ้ามองได้ทุกครั้ง เรามิได้หยิบเอาทุกอย่างถ่ายทอด อย่างตรงไปตรงมา แต่มักพิจารณา ไตร่ตรองอย่างรอบคอบนำมาแปรเปลี่ยนเป็นภาพผลงานศิลปะ บางครั้งมิได้ตรงกับใจของ เรามากนัก เราก็คิดว่าไม่น่าจะไปถึงจุดหมายได้ เราก็อาจจะถอยกลับมาค้นคว้าทดลองใหม่ หาแนวทางใหม่ ซึ่งก็มักเป็นเช่นนั้นอยู่เสมอไป หากใช้ความผิดพลาดหรือล้มเหลวไม่

อัจฉรา เจริญจิตร เมื่อเป็นนักศึกษายุ่ง เธอสนใจและศึกษาในเนื้อหาทางธรรมชาติตลอดมา แต่มิได้หมายความว่าเธอได้ถ่ายทอดภาพแห่งธรรมชาตินั้นอย่างตรงไปตรงมา แต่เธอเข้าใจ ที่จะนำเอาแรงบันดาลใจจากความเป็นธรรมชาติมาประสานกับอารมณ์ความรู้สึกของตนเอง เธอเข้าใจถึงความเป็นธรรมชาติที่ถ่ายทอดลีลาของตัวมันออกมาเป็นความรู้สึกที่เคลื่อนไหว ในผลงานของเธอ ครั้งแรกเมื่อเห็นงานของเธอ อาจมองไม่เห็นอารมณ์ภายในจิตใจของเธอได้ อาจเพราะเป็นความคุ้นเคย ประสบการณ์อาจไม่เพียงพอ แต่เมื่อเวลาผ่านไประยะเวลาหนึ่ง การประสมกลมกลืนได้ค่อยๆ ปรากฏชัด และเป็นภาพที่ชัดมากขึ้นตามลำดับในเวลาต่อมา

ศิลปินทุกคนย่อมมีแนวทางของตนเอง อัจฉราก็เช่นกัน เธอได้ค้นพบเส้นทางของตนเองได้ และกำลังเรียงร้อยประสบการณ์กับอารมณ์อันละม้ายของเธอเข้าด้วยกัน ภาพผลงานของเธอ อาจไม่ใช่วิถีที่พรรณาอย่างงดงาม แต่ก็มีคำบรรยายให้เห็นภาวะจิตใจ ที่เลื่อนไหลไม่เคย หยุดนิ่ง อันทำให้ทวนรำลึกความเป็นไปต่างๆ ของชีวิตได้อย่างหยดย้อย ภาพของเธอมีอาจ ทำให้เรารู้สึกเหมือนนั่งเรือลำใหญ่ได้คลื่อนอย่างมีความสุขได้ แต่ภาพของเธออาจบอกเราว่า ณ เส้นทาง รวมทั้ง วัน เวลา นั้นชีวิตมนุษย์ได้ดำเนินไปอย่างทุกข์และสุขประสานกัน อันเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของตนเองสู่ผู้ดูอย่างละเอียดละไม

ผลงานของอัจฉรา อาจจะยังไม่ถึงปลายทางดังที่เธอต้องการ แต่ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา เธอพอจะเรียงร้อยสิ่งเหล่านั้นออกมาเป็นผลงานศิลปะได้อย่างเข้าใจ และเราก็ได้แต่เฝ้ามอง ปลายทางของสายน้ำภายในใจของเธอ จะอีกนานสักเท่าใด ที่เธอจะถ่ายทอดในสิ่งที่ เป็น ปลายฝันของเธอ เราคงเป็นกำลังใจและผู้ชมผลงานของเธอเสมอไป

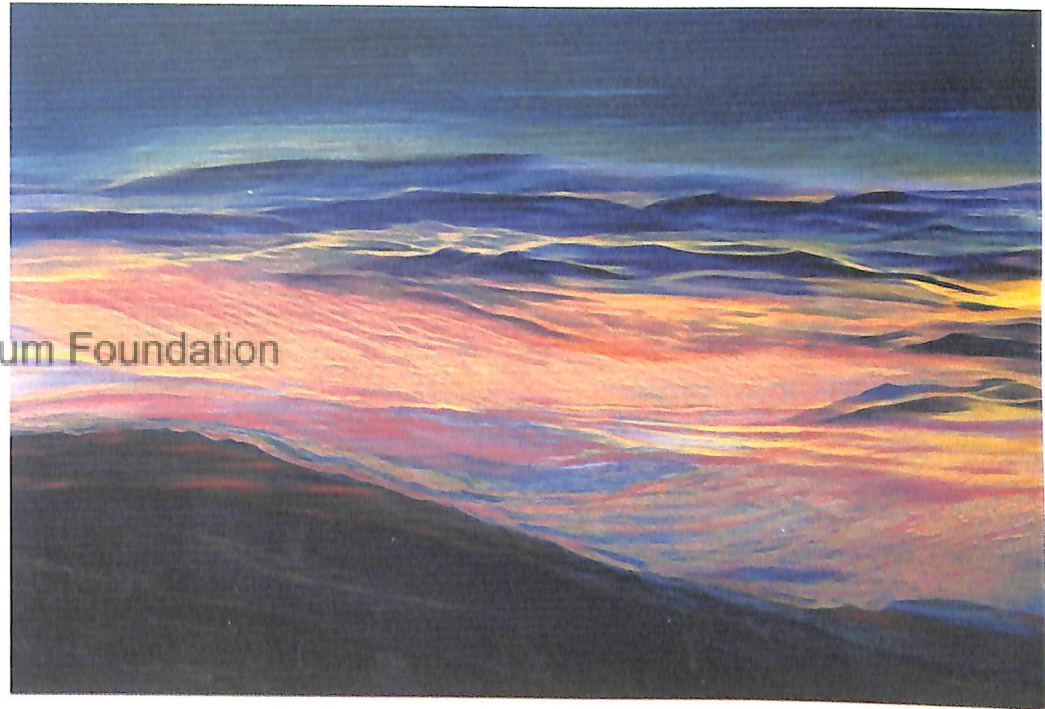

Rama IX Art Museum Foundation

sunrise, 2000 130 x 200 cm. oil on canvas

sunset, 2000 130 x 200 cm. oil on canvas

Rama IX Art Museum Foundation

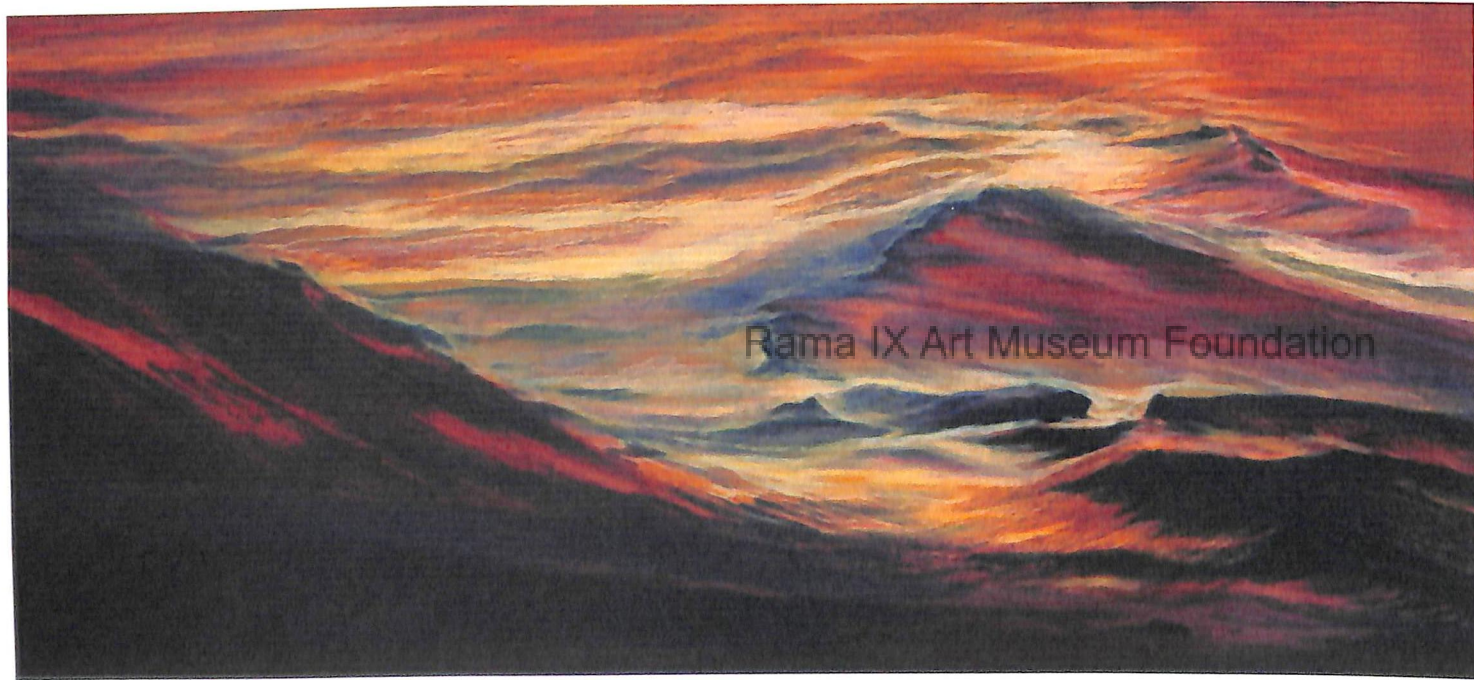
Rama IX Art Museum Foundation

blue time, 2000 130 x 200 cm. oil on canvas

Rama IX Art Museum Foundation

liquid sky, 2001 90 x 190 cm. oil on canvas

Rama IX Art Museum Foundation